

CZ.03.1.48/0.0/0.0/16_053/0004128

Cesta ke změně

Pan Miroslav

Na podzim roku 2017 jsem se dozvěděl od své referentky na úřadu práce, že existuje organizace, která pomáhá lidem se zdravotním postižením, kteří by rádi pracovali, ale nedaří se jim práci najít. Vypravil jsem se tedy za doprovodu manželky do MESADY ve Vimperku s jistými obavami. Přestože jsem člověk pracovitý a nebojím se žádné práce, mé zdravotní omezení mě nutí používat francouzské hole a během práce odpočívat. Proto jsem do projektu vstupoval s jistými obavami. Navíc hned v úvodu spolupráce s MESADOU mě čekala operace oka. Vše dobře dopadlo, a díky okolnostem se dokonce hned zjara objevil zaměstnavatel, kterého má konzultantka oslovila, zda by mě nepřijal v rámci projektu, zatím alespoň na praxi v rozsahu 20 hodin. Bylo to v nedalekém Krušlovském včelíně, kde je expozice věnovaná tvůrci objektu panu Machovi a včelařství. Zaměstnavatel byl nejprve překvapen, když mě viděl s holemi v rukou, ale nakonec zjistil, že jsem poměrně všestranný pracovník a že se nemusí bát, že bych své úkoly nezvládl.

V muzeu samotném jsem se naučil provázet návštěvníky, protože mám vztah i k včelařství, ostatní pomocné práce mi také nedělaly problém, protože jsem zvyklý z domova zvládat různé údržbářské práce a opravy. Se zaměstnavatelem jsme si hned porozuměli, vzájemně si vycházíme vstříc, a i když bývám často dost unaven, práce mě baví a doufám, že ji zvládám i ke spokojenosti svého nadřízeného. Ví, že jsem spolehlivý, a i když si občas během práce potřebuji sednout a odpočinout, svoje pracovní úkoly vždy splním. Již teď spolu se zaměstnavatelem hledáme možnost, zda by mě mohl zaměstnat i po skončení projektu. Práce je totiž sezónní, a přes zimu obvykle zaměstnance nemají.

Jsem rád, že mi byla umožněna tato pracovní zkušenost, protože mě to ve včelíně baví a upevnil jsem si vědomí, že nemusím být odkázán jen na invalidní důchod, a že si dokážu svojí prací ještě zvýšit finanční příjem i pocit užitečnosti.